

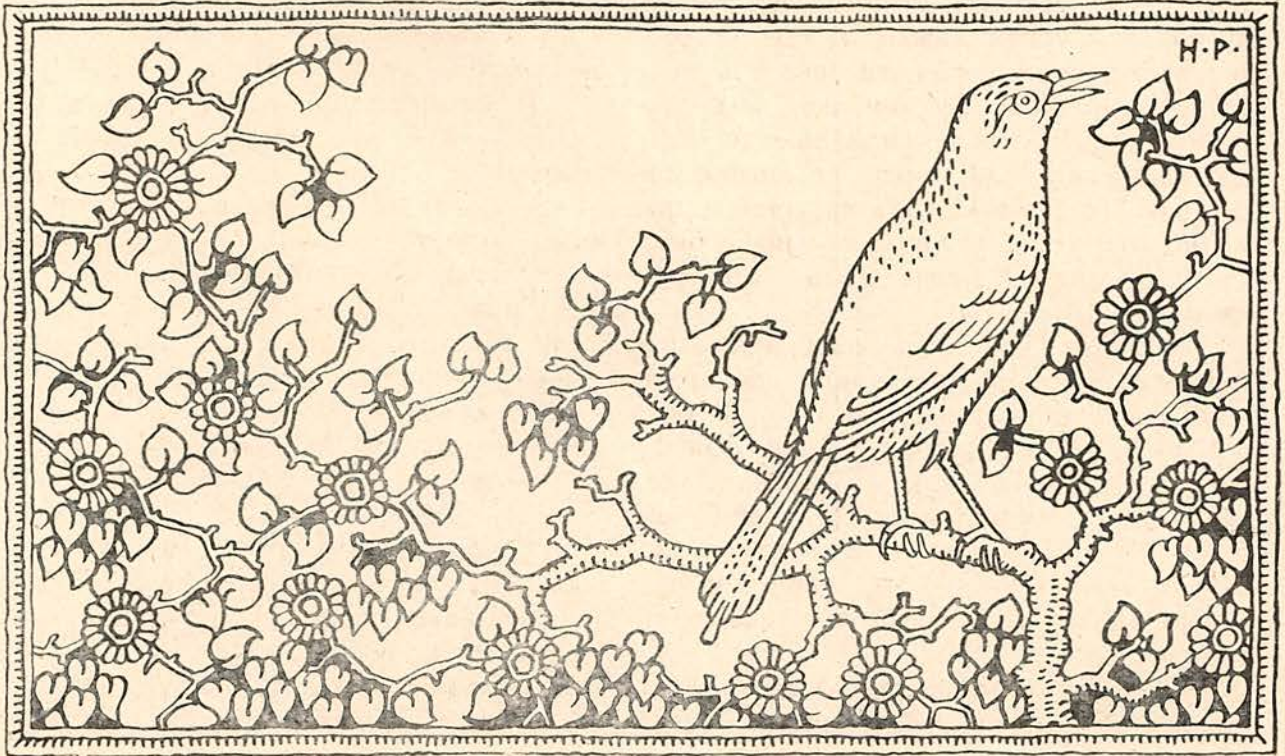
които нѣжно блестяха въ нощта. И той се притисна по-силно до нея.

— Не, бабо, може би малко щѣше да ми стане мъчно, ала не бихъ съжалявалъ за нищо: стига че те послушахъ.

Всѣки отъ насъ, малки мои приятели, почва отъ люлката едно голѣмо пжтешествие, което ще свърши въ една много тъмна гора. Отъ самото начало нашата съвестъ, тая стара бѣбрива фея, ни налага редица поржчки.

За да я слушашъ, трѣбва да се мъчишъ и страдашъ. И нашата мъка и нашето страдание ще бждатъ безполезни или непризнати доста често, а може би и винаги. Ала когато въ края на голѣмото пжтешествие потънемъ въ нощта, старата фея ще ни каже на ухото: „Ти постъпи добре“.

Благодарение на тия думи, гжстиятъ мракъ ще бжде по-малко черенъ и ние не ще съжаляваме за своитѣ мъки и страдания.



КАРТИНИ ВЪ ТАЯ КНИЖКА

Вечерна молитва, картина отъ Г. Майеръ — Бременъ (въ началото). Майка се връща съ децата си отъ полска работа. Презъ деня, додето тя е работила, по-голѣмкото момиченце е залгвало другитѣ. Тѣ сж четири. Майка имъ е вдовица, нѣма кому да ги остави, а трѣбва да работи, за да ги изхрани. На връщане къмъ къщи тѣ сж се спрѣли да се помолятъ на св. Богородица — да имъ помага и да ги закриля. Най-малкото е заспало на майчинитѣ си гърди, другото дрѣме, пригърнато отъ сестричето си, а третото бере билки. Худож-

никътъ е изписалъ майсторски набожнитѣ лица на майката и момичето, които се молятъ. Хубаво е предадено и кроткото вечерно настроение. — Осемъ илюстрации отъ Ландъ къмъ разказа *Кучето на Бриске* отъ Шарлъ Нодиѣ. — Фотографски портретъ на *Константена Мьониѣ*. — *Косачъ*, статуя отъ сжщия. — *Промишленостъ*, релефъ отъ сжщия. — *Селска улица*, картина отъ сжщия. — *Майка кърми детето си*, група отъ сжщия. — *Ето човѣкътъ!*, статуя отъ сжщия. — *Блуденъ синъ*, група отъ сжщия (за тия творби на Мьониѣ вижъ бележката отъ